

paa samme Side, yttret, at det i og for sig skulde være uhenftigtsmæssigt og ubilligt at beholde Consumtionen alene i een enkelt By. Jeg maa dog dertil bemærke, at, naar der tales særlige Grunde for at bevare den i en enkelt By, navnlig denne enkelte Byes Størrelse, og den Omstændighed, at den er den eneste By i Danmark, der har en saadan Størrelse, at der i saa Henseende kan finde en Sammenligning Sted med andre store Stæder i Udlandet, saa forekommer dette Beviis mig dog ikke at have synderlig Kraft; ligesom jeg heller ikke kan lade dette Beviis staae ved Magt, naar Udvalget har henviist til, at de fornødne Indtægter for Statskassen maae kunne tilveiebringes, naar en passende Frist indrømmes. Naar hverken det ærede Udvalg eller overhovedet nogen Mand, — thi jeg anseer det ikke for en Vebredelse mod Udvalget, at det ikke har kunnet det — i Diebliffet med Sikkerhed kan indestaae for, naar den Tid er kommen, da man med Sikkerhed kan sige, at de fornødne Resourcer ere tilstede til at taale denne Indtægtsafgang, naar meget mere Fremtiden svarer i Uvisshed, og Ingen kan vide, hvorledes vi om et Aar ved denne Tid ville staae, saavel hvad vore ydre som hvad vore indre Forhold angaaer, saa forekommer det mig dog at være meget tvivlsomt, om den Frist, som Udvalget har foreslaaet, nemlig til den 1ste April 1852, skulde være tilstrækkelig. Udvalget har vel henviist til den bebudede Indkomstskat og derhos fremhævet, at det vilde være ubilligt mod Kjøbenhavn, samtidigt med, at det kommer til at bære Indkomstskatten, tillige at bevare Consumtionen længere, og en anden æret Rigsdagsmand, nemlig Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), har derhos betegnet dette som en dobbelt Beskatning af Hovedstaden og af Sjælland; men jeg maa dertil for det Første bemærke, at, naar der skal være Tale om en dobbelt Beskatning, som en Følge af Consumtionens Vedbliven ved Siden af Indkomstskatten, saa rammer det, hvad ogsaa af flere ærede Talr er fremhævet, ikke alene Sjælland tilligemed Kjøbenhavn, men det rammer ogsaa Sylland og de øvrige Dele af Monarchiet, der tilføre Kjøbenhavn dets Consumtabillier, og jeg skal navnlig til-

lade mig at bringe i Erindring, hvad der ogsaa staaer i den trykte Opsats, som har ledsaget Lovudkastet ved dets Fremlæggelse, at de 29 pCt. af den kjøbenhavnske Consumtion komme ind i Anledning af søvarts Tilførsel; dette tyder, som det forekommer mig, meget stærkt hen paa, at Sjælland ingenlunde kan siges at staae i et synderligt nærmere Forhold til den kjøbenhavnske Consumtion end de øvrige Provindser, alene med Undtagelse af de Dele af Sjælland, der ligge Kjøbenhavn allernærmest; thi det er en Selvfølge, at de tilgrændsende Districter af Kjøbenhavns Amt naturligtvis stærkere føle den kjøbenhavnske Consumtion end de fjernere liggende Dele af Riget; men jeg troer ikke, at der let skal ansøres tilstrækkelig Grund for, at f. Ex. den vestligste Deel af Sorø Amt eller Holbek Amt skulde lide mere af den kjøbenhavnske Consumtion end de øvrige Districter af Landet, som søvarts tilføre Kjøbenhavn mange af dets Consumtabillier. Jeg kan overhovedet ikke lade den Bemærkning staae uimodsagt, at det skulde være en samtids eller en dobbelt Beskatning, der saaledes paabyrvedes Hovedstaden; Indkomstskatten staaer jo nemlig slet ikke i nogen directe Forbindelse med Ophævelsen af Consumtionen, tværtimod, Indkomstskatten har et langt større Diemed og er beregnet paa at skulle sætte Statskassen istand til at bære en ganske anden Indtægtsafgang og ganske andre fremtidige Byrder, som vel kunne forudsæes, men som endnu ikke ganske kunne beregnes. Desuden maa det jo vel erindres, at, naar man saaledes vil fremstille Indkomstskatten og Consumtionen ved Siden af hinanden, staaer jo Kjøbenhavn efter det foreliggende Forslag lige saafuldt sit Bederlag i Henseende til Consumtionen som Provindskjøbstæderne; det er nemlig ifølge de fremlagte Beregninger kun omtrent 60,000 Rbd., som ikke dækkes ved indirecte Afgifter i Provindserne, og for hvilke der altsaa kunde være Spørgsmaal om at henvise Statskassen til et Bederlag ved Indkomstskatten, og, hvad Kjøbenhavn angaaer, er det jo ved at antage Regjeringens Forslag i dets fulde Udstrækning, eller selv, naar de Forhøielser, som Indførselsconsumtionen for visse Artikler efter dette skulde modtage, bort-